

mange ere først skete efter Finantsaarets Ud- løb og alligevel optagne i Regnskabet for Fi- nantsaaret. Dette er en Uregelmæssighed og imod den har der været gjort meget stærk Ind- sigelse fra en Minoritets Side i Stats- revisionen; denne Minoritet har funden en Støtte hos nogle Medlemmer af Rigsdagen, og jeg antager, at det er dette, der har bevæget den fratraadte høitærede Indenrigsminister til at beordre alle Indbetalinger og Udbetalinger for Finantsaaret 1860—61 affluttede den 31te Marts, saa at alle senere Indbetalinger, som maatte vedkomme Finantsaaret, kun modtages som Indbetalinger paa forventet Tillægsbevilling, og alle Udbetalinger, vedkommende Finants- aaret, ligeledes kun skete paa forventede Tillægs- bevilling. Dette har imidlertid havt tilfølgende, at den foreliggende Tillægsbevilling er bleven af et meget stort Omfang, og har faaet et Udseende, som afviger fra alle tidligere Tillægsbevillinger. Jeg troer, at man maa være den høitærede Minister meget taknemmelig for, at han har ladet dette Forsøg skee med at afflutte Regn- skabet endeligt den 31te Marts; men jeg troer ogsaa, at man efter nu at have seet, til hvilket Resultat dette Forsøg har ledet, vil være enig om, at det ikke er helbdigt at blive ved paa betraadte Wei. Det er ganske vist, at der var en Uregelmæssighed, hvorpaa der skulde hødes; men naar man seer hen til de Midler, hvorved dette er sket, troer jeg, at man skal indrømme, at Curen har været værre end Sygdommen; thi der vil optaae stor Forvirring i Finants- regnskabet, dersom den her begyndte Frem- gangsmåde ogsaa skal følges herefter. Jeg vil maaskee bedst ved at tage et Exempel kunne vise det ærede Thing, med hvilken Banstelig- hedsbetragtning det vil være forbundet at komme til Rette med Statsregnskabet, naar en saadan Afslut- ning som den, der nu har fundet Sted, i Frem- tiden vedbliver. Jeg vil vælge en af de første Udgiftsposter, nemlig under Indenrigsministeriet § 3: „Almindelige Udgifter“. Tager man nu det aflagte Regnskab for 1860—61 for sig og efterseer, hvorledes i dette denne Conto op- føres, saa vil man see, at „almindelige Udgifter“ opføres med en Bevilling af 3,800 Rd., en Tillægsbevilling af 1500 Rd., altsaa i Alt en Bevilling af 5,300 Rd., og en Udgift af 4,771

Rd. 85 f. Sammenligner man altsaa Bevil- lingen med Udgiften, kommer man til det Re- sultat, at der har fundet en Mindreudgift Sted af 528 Rd. 11 f. Dersom man nu troer, at Sagen dermed er afgjort, vil man tage meget fejl; man maa nemlig først tage for sig Til- lægsbevillingen af 1860—61; der vil man finde denne Conto opført med en Overskridelse af 775 Rd. 33 f. Ved nærmere at see efter vil man finde, at i Finantsaarets Løb er man kommen i Tvivl om at kunne dække Contoens Udgifter med Bevillingen, og har derfor af Forsynlighed allerede i Aarets Løb anvist 775 Rd. 33 f. paa forventet Tillægsbevilling. Ta- ger man saa videre Tillægsbevillingen for 1861—62, vil man finde, at paa denne kom- mer ogsaa Contoen: „Almindelige Udgifter“ paa en dobbelt Maade frem, først under Ru- brikken „Gjenbevilling“ med 911 Rd. 66 f., og dernæst under Rubrikken „Tilskud udover de ved Finantsloven bevilgede Beløb“ med 750 Rd. 54 f. Seer man efter i Anmærkningerne, hvorledes Sammenhængen er med dette, vil man finde i Anhanget Sp. 1145—46 gjort Rede for Anvendelsen af den samlede Sum 1662 Rd. og 24 f., som udkommer ved at sammenlægge de to nævnte Summer. Men endnu er det at bemærke, at ved Afslutningen af Finantsaaret er man bleven opmærksom paa, at der har fundet en Mellemregning Sted mel- lem denne Conto og andre Conti, hvorved den har faaet en Indtægt af 383 Rd. og 55 f. I Henhold hertil hedder det saa, vil der af det i 1861—62 medgaaede Beløb 1662 Rd. 24 f. — det er medgaaet i 1861—62, men vel at mærke Udgiften paadragen i det foregaaende Aar — være at opføre som Gjenbevilling 528 Rd. og 11 f. plus det refunderede Beløb 383 Rd. og 55 f.; og Resten 750 Rd. 54 f. bliver altsaa Gjenstand for egentlig Bevilling. Alt dette maa man nu gennemgaae for at vide, hvor- ledes det stiller sig med Hensyn til Udgifterne paa denne ene Conto. Nu vil jeg bede det ærede Thing bemærke, hvilken Forvirring det giver i det allerede aflagte Regnskab for 1860—61; det er overgivet til Revisionen, og den kan kun tage Hensyn til de Udgifter, der deri ere op- førte. Det er naturligt, at hvad der frem- kommer paa den foreliggende Tillægsbevilling